

Gælder det, jeg her har hævdet med Hensyn til selve Lønningssystemet, at der er forsøgt at skabe Enkelthed og Klarhed over Regler og Sætsler, saa gælder det i lige saa høj Grad om Efterlønnen, Pensionen. De Regler, efter hvilke Pensionen beregnes, tager netop i udstrakt Grad Hensyn til, at man kun skal tage den egentlige Lønningsindtægt med; saadanne Ting, som tidligere er medregnede i den pensionsgivende Indtægt, den Indtægt, hvoraf Pensionen skulde beregnes, saasom Sportler, Gebyrer, Procenter og lignende foruden alle de uvisse Indtægter, er ikke tagne med paa Listen over de Indtægter, som kan medregnes, naar Pensionen skal fastsættes. I samme Retning virker ogsaa den Omstændighed; at der i dette Lovforslag er regnet med visse Standardlønninger, som gaar igennem hele Lønningssystemet. Det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Søren Svendsen) overdrog mig den Opgave at gennemgaa selve Klassifikationen og Lønningssystemet. Denne Opgave kan jeg ikke paatage mig, fordi det vilde medføre en Tale, der i alt Fald i Henseende til Længde blev en Rekordtale, og det vil jeg ikke udsætte mine ærede Kolleger for. Men jeg vil dog gerne sige om hele dette Spørgsmaal, at der for denne Dels, det største Afsnits Vedkommende, for selve Institutionernes og Lønningssætternes Vedkommende er søgt gennemført den samme Kodificeringstanke, som er anvendt overfor saavel almindelige Bestemmelser som Pensionsbestemmelser. Tanken om at indføje alle de forskellige Institutioners Tjenestemænds Lønningsforhold i samme Lov blev fremsat paa et af Kommissionens allerførste Møder og er ikke blevet modsagt fra nogen Side indenfor Kommissionen; Værdien af den er ikke blevet bestridt fra nogen Side, og derfor er Kommissionen altsaa kommet til det Resultat at opføre de Institutioner, om hvilke den overhovedet stiller Forslag, i samme Lønningslov. Det har ogsaa efter min Mening megen Betydning. For det første har ærede Medlemmer under de gamle Lønningsforhold lagt Mærke til, hvorledes enkelte Etater er blevet ladet i Stikken. Ved en Lønningsreform af 1908 fik vi en Række Lønningslove, de fleste af dem er daterede den 27. Maj; vi

fik fastslaaet en Lønningsstandard, som blev kaldt Lønningsstandard af 1908, og til denne Lønningsstandard har vi i de følgende Aar helt op til 1916, ja, endog saa sent som i 1917 forsøgt at føre forglemte Etater eller Etater, som ikke kom med i første Omgang, op, og vi har stadig hævdet, at vi blot førte dem frem til Standarden af 1908. Men der er Etater, hvis Lønninger endnu ikke er førte frem til Standarden af 1908; dette gælder saaledes Forstværænet; ja, der findes endnu her i Landet Statstjenestemænd, fuldt beskæftigede Statstjenestemænd, hvis Lønningsforhold ikke er blevet ordnet siden 1888. Det er Tjenestemændene under Smør- og Margarinekontrollen. De er kun faa, men deres Lønningsforhold har for den paagældende samme Interesse, som Lønningsindtægten har for en Mand, der staar i en Institutions Tjeneste, hvor der maa ske er ansat 12—14 000 Tjenestemænd. Men vedkommende har sammen med sine 4 Kolleger ikke kunnet paakalde Lovgivningsmagtens Lydhørhed og har derfor maattet staa med sine gammeldags Lønningsforhold, som man saa har repareret lidt paa ved personlige Tillæg paa Finansloven o. l., siden 1888. Dette er ikke Ret overfor vedkommende; de smaa Institutioners Tjenestemænd maa have samme Ret til ved en Lønningsrevision at blive ført frem til nye Lønninger som de store Etaters Tjenestemænd. Det naas bedst, naar man føjer de smaa og store Etater ind i samme Lønningslov, thi naar der saa løftes fra de store Organisationers Side, løfter de ikke alene deres egne Lønningsforhold op, men saa trækker de de smaa Institutioners Tjenestemænd med, og saa faar disse deres Forhold revideret paa samme Tid.

Dernæst er det jo saaledes, at naar alle disse Spørgsmaal bliver føjet ind i samme Lønningslov, samme System, har vi Overskuelighed og samtidig i høj Grad Ensartethed, en Ensartethed, som vi ellers ikke vilde opnaa. Thi det er jo nok blevet hævdet baade af Finansministeren og af os, der har været Ordførere for Lønningslovene her i Tinget, at vi førte Lønningerne frem til Standarden af 1908, og vi har ogsaa stræbt efter at gøre det, men naar disse Lønningsrevisioner fore-